

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620010201
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1620010201.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Denisy Mészárosovej, v trestnej veci obžalovaného U. Y. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp.zn. 0T/34/2020 zo dňa 27.05.2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 01.12.2020 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

U. Y., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom L. XX, L.,

u k l a d á

podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. I), § 38 ods. 3, Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo výmere 3 (tri) roky.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp.zn. 0T/34/2020 zo dňa 27.05.2020 bol obžalovaný U. Y. uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 26.04.2020 v čase okolo 10:50 hod. viedol po ul. Na riadku v obci L. osobné motorové vozidlo zn. Kia Sorento, EČ: MA-XXXDD, kde bol následne kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Gajary, ktorá ho podrobila dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v jeho dychu, pričom mu bola meračom AlcoQuant 6020, číslo A409630, zistená hodnota 1,02 mg/l alkoholu v dychu.

Za to mu bol podľa § 289 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. I) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, ktorého výkon bol podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona podmienene odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní

2 roky. Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona bol obžalovanému uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd prvého stupňa uložil obžalovanému tiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor ihneď po jeho vyhlásení odvolanie v neprospech obžalovaného smerujúce proti výroku o treste, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 23.07.2020. Prokurátor uvádza, že v tomto prípade nemožno považovať uložený trest za dostatočný, nakoľko obžalovanému bola v čase jazdy nameraná hodnota 1,02 mg/l alkoholu v dychu (2,13 promile), pričom po hodine mu bola nameraná hodnota 0,98 mg/l alkoholu v dychu (2,04 promile), z čoho je zrejmé, že obžalovaný nepochybne riadil motorové vozidlo v stave ťažkej opilsti, teda v stave, ktorý predstavuje vážne ohrozenie života, zdravia a majetku. V tejto súvislosti je vhodné dať do pozornosti aj skutočnosť, že riadenie motorových vozidiel v stave ťažkej opilsti je minimálne v okrese Malacky výrazný „spoločenský problém“, na prevenciu ktorého bol doterajší ústretový prístup orgánov činných v trestnom konaní zjavne nepostačujúci. V tomto prípade je potrebné na obžalovaného už pôsobiť krátkodobým nepodmienečným trestom odňatia slobody. Preto prokurátor odvolaciemu súdu navrhol, aby zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a uložil obžalovanému U. Y. adekvátny krátkodobý nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkontrestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu prokurátora, ktoré mu bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručované, a to podaním zo dňa 24.08.2020. Obhajoba považuje napadnutý rozsudok za správny a spravodlivý. Okresný súd pri ukladaní trestu veľmi správne vyhodnotil stupeň spoločenskej nebezpečnosti ako i možnosti nápravy obžalovaného, prihliadajúc pritom na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Z odvolania okresného prokurátora je zrejmé, že toto je zamerané jedine na represívnu zložku trestu, čo s prevenciou nemá nič spoločné.

Odvolací súd nezistil žiadne také vady napadnutého rozsudku alebo predchádzajúceho konania, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí, a preto nariadil verejné zasadnutie, o ktorom upovedomil obžalovaného, obhajcu a prokurátora. Obžalovaný prevzal upovedomenie dňa 05.11.2020, kedy bol zároveň poučený o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti. Obžalovaný prostredníctvom obhajcu pred začatím verejného zasadnutia písomne požiadal o konanie v jeho neprítomnosti. Keďže takémuto postupu nebránili žiadne zákonné prekážky, odvolací súd podľa § 293 ods. 5, ods. 7 Trestného poriadku vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa zástupkyňa krajskej prokuratúry plne pridriavala písomných dôvodov odvolania a navrhla uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší, ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne uvádza, že odvolanie podané prokurátorom je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote a spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len

vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Odvolačný súd z pripojeného spisového materiálu zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 28.04.2020 obžalobu na U. Y. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.05.2020 obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný, a následne kladne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku. Súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonal. Vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Súd prvého stupňa na základe vyhlásenia o vine uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaného trestného činu na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení a postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemohol byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť a ani nebola odvolaním napadnutá.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný má 2 záznamy v registri trestov, prvé odsúdenie je zahladené, jedná sa však o odsúdenie pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v jednočinnom súbehu s trestným činom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d) Trestného zákona. Následne bol obžalovaný v roku 2011 odsúdený cudzozemským súdom k pokute. Obžalovaný býva v spoločnej domácnosti so 70 ročnou matkou, ktorá v roku 2017 absolvovala výmenu bedrového kĺbu a je onkologickou pacientkou. Podľa správy jej ošetrojúceho lekára zdravotný stav matky obžalovaného vyžaduje doprovod do zdravotníckych zariadení na pravidelné kontroly. Obžalovaný je chronickým pacientom ortopedickej a rehabilitačnej ambulancie pre problémy s hybnosťou. Je zamestnaný ako skladník.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Odvolačný súd na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že uloženie podmieneného trestu odňatia slobody obžalovanému Jaroslavovi Y. vôbec nezodpovedá citovaným zákonným kritériám. Hoci medzi trestným činom ublíženia na zdraví s následkom minimálne ťažkej ujmy na zdraví spáchaným pod vplyvom návykovej látky (1T/20/1998) a následným prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky uplynul pomerne dlhý čas, samotný fakt, že obžalovaný sadol za volant v ťažkom stupni opilsti potom, čo v súvislosti s jazdou pod vplyvom alkoholu v minulosti spôsobil vážny následok, svedčí o absolútnom nedostatku sebareflexie a zľahčovaní následku, ktorý v minulosti zaviniel. Za nemenej dôležitú pri posudzovaní druhu trestu odvolací súd považuje povahu rizika, ktoré prejednávany trestný čin obžalovaného vyvolal. V nespôsobilom stave, kedy mal príznaky ťažkej opilsti, ktorými sú napr. psychické poruchy, výraznejšie poruchy správania, výrazné narušenie psychomotoriky, prítomnosť porúch koordinácie, spomalenie telesných pohybov, znížená pozornosť a pod., viedol obžalovaný vozidlo v čase o 10:55 hod. v obci, tzn. vážne ohrozil životy iných účastníkov cestnej premávky, ktorých prítomnosť možno reálne predpokladať, pričom bolo len vecou šťastnej náhody, že k takémuto následku nedošlo.

Z týchto skutočností odvolací súd vyvodil, že obžalovaný predstavuje riziko pre účastníkov cestnej premávky aj v súčasnosti, je špeciálnym recidivistom, má slabšie vyvinuté vnútorné kontrolné mechanizmy, a nie je možné predpokladať, že účel trestu, ktorým je prevýchova obžalovaného, represia a morálne odsúdenie, možno dosiahnuť i bez jeho výkonu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Naopak, je uňho plne opodstatnené uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý lepšie zohľadňuje nepriaznivé možnosti nápravy obžalovaného so zreteľom na ochranu spoločnosti a primerane vyjadruje aj požiadavky generálnej prevencie. Odvolací súd sa nemohol stotožniť s argumentáciou súdu prvého stupňa, že probačný dohľad a skúšobná doba sú dostatočnými mechanizmami k tomu, aby obžalovaný v budúcnosti mimoriadne starostlivo zvažil možné následky svojho konania, a ani s tým, že krátkodobé tresty odňatia slobody neslúžia úspešne rozvoju reedukačných a resocializačných procesov, počas výkonu takýchto trestov dochádza k neprimeranému dopadu na odsúdeného a jeho rodinu bez želaného efektu sebareflexie. Naopak, odvolací súd dospel k záveru, že práve krátkodobý nepodmienečný trest odňatia slobody v prípade obžalovaného zodpovedá všetkým funkciám trestu uvedeným v zákone, nepostihne neprimerane rodinu obžalovaného, ktorý má 2 sestry, a teda je pri sprevádzaní matky zastupiteľný, pričom popri súčasne uloženom treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá nie je ani vhodnou osobou pre zabezpečenie účasti matky na lekárskech vyšetreniach. Obžalovaný sa dopustil vážneho ohrozenia života a zdravia iných osôb, pričom vzhľadom na svoju ťažkú opilstosť sa nijako nepričinil o to, že k predpokladanému následku nedošlo.

Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že trest uložený napadnutým rozsudkom je neprimerane mierny, a preto na podklade odvolania podaného v neprospech obžalovaného podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a sám vo veci rozhodol v zmysle uvedeného.

Odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa ustálil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keďže na hlavnom pojednávaní priznal svoju vinu a ľútosť spontánne verbalizoval pri výsluchu pred povereným príslušníkom PZ. Odvolací súd nezistil žiadne priťažujúce okolnosti, keď v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, in fine neprihliadol na odsúdenie cudzozemským súdom, pretože sa jedná o odsúdenie úplne inej povahy, ktoré je vo vzťahu k prejednávanej veci zanedbateľné.

Pri výmere trestu v rámci trestnej sadzby uvedenej v § 289 ods. 1 Trestného zákona, ktorá je v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona až na 8 mesiacov, odvolací súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, čo je vzhľadom na spôsobený následok - vyvolanie mimoriadne nebezpečnej situácie v cestnej premávke pri polovici trestnej sadzby. Takýto trest odvolací súd považuje za primeraný a spravodlivý. Odvolací súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákon zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody uloženého pre úmyselný trestný čin.

Odvolací súd si osvojil výrok o treste zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo výmere 3 roky z napadnutého rozsudku. Výmera trestu zákazu činnosti je v spodnej polovici sadzby trestu zákazu činnosti 1 až 10 rokov, čo zohľadňuje poľahčujúcu okolnosť priznania a primeranú potrebu ochrany spoločnosti.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.